

Budapest, 1899. február 1. – Kaposvár, 1955. január 21.

Földbirtokos családból származott, apja, Gaál Gaston a Független Kisgazdapárt első pártvezére volt. Svájcban (1913–1915), majd Bécsben tanult. 1917-ben érettségizett, bevonult katonának és 1918-ig az olasz fronton harcolt. A Tanácsköztársaság bukását követően, 1919-ben különítményes tiszt. Keszthelyen elvégezte a Magyar Királyi Gazdasági Akadémiát. Apja birtokán kezdett gazdálkodni, annak halála után saját 485 kat. hold földjét művelte. 1930-tól tagja a Független Kisgazdapártnak. 1932-ben az időközi választáson a lengyeltóti kerületben második lett, az 1935. évi választásokon is veszített, de az óvás után megrendezett újabb fordulón 1936-ban ő jutott be a parlamentbe. Az 1939. évi választásokon a lengyeltóti egyéni kerületben alulmaradt a kormánypárti jelölttel szemben, a Somogy megyei pártlistán sem jutott mandátumhoz. Német- és nyilasellenes magatartása miatt 1944. október 15. után rövid időre letartóztatták. 1945. június 24-től az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagja; 1945. november 4-én Somogy vármegyében nemzetgyűlési képviselőnek választották. 1945–1946-ban a kisgazdapárt Somogy vármegyei szervezetének elnöke. 1946. szeptember 7-től az FKGP Országos Intézőbizottságának tagja. 1947 nyarán betegsége miatt visszavonult a politikai élettől.